Bogár László: Kennedy lesz az FBI új f?nöke?

2024 szeptember 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Elképeszt? fordulat!

Egy kicsit hosszúra sikerült, de annál megrendít?bb beszédet mondott Robert Kennedy fia, aki önálló jelöltként

indult volna az elnökválasztáson, de bejelentette visszalépését, és azt, hogy Donald Trump elnökségét támogatja.

A beszédben frontálisan szembefordult az apját és nagybátyját a legmagasabb szintekre emel? Demokrata Párttal, a cenzúra, a korrupció és a háború pártjának nevezve azt.

Drámai fejlemény, hogy az egész nagycsaládja, a Kennedy-klán azonnal szembefordult vele, és árulónak nyilvánította, holott ezzel a beszédével az ifjabb Kennedy éppen, hogy következetesen vállalta apja és nagybátyja szellemi és erkölcsi örökségét. Ennél határozottabban eddig talán senki nem mondta ki, hogy az amerikai birodalom degeneratív képz?dmény, amely pusztulással fenyegeti Amerikát, mint nemzetállamot. Hogy a birodalom hatalomgazdasági struktúrái, a Big Tech és a Big Pharma, a katonai-hadiipari komplexum, és a birodalmat megtestesít? Deep State az adminisztráción belül arra szolgálnak, hogy kifosszák az amerikai nemzetállamot. És hogy aki politikusként ezt szolgálja, mint most a demokraták, az szembefordul a saját népének alapvet? törekvéseivel.

Az ifjabb Robert Kennedy stratégiai szövetséget kötött Donald Trumppal, aki ezt megtiszteltetésnek tekinti. Ha van humorérzéke, és számos jel utal arra, hogy van, akkor elnökként az ifjabb Kennedyt kinevezi az FBI igazgatójának, hisz mindenki számára evidencia, hogy JFK és Robert Kennedy birodalom által való „kivégzésében” az FBI-nak és az azt vezet? Edgar Hoovernek feltehet?leg meghatározó szerepe volt. Ez a stratégiai egyezség az egyik legfontosabb határk?nek bizonyulhat az Amerikai Egyesült Államok történetében.

Eddig ugyanis evidencia volt, hogy bár a két párt (a demokraták és republikánusok) között látványtechnikailag állandó csata zajlik, de mindkett? az amerikai világbirodalom készséges kiszolgálója. Ezzel az egyezséggel azonban egy a birodalommal nyíltan szembeforduló szövetség képe sejlik fel, amit azonban ma még nagyon nehéz lenne definiálni, márpedig mindkét fél számára dönt? fontosságú, miként értetik meg stratégiájuk lényegét a ma még zömében semmit sem sejt? amerikai társadalommal.

A legels? feladat az volna, hogy a választók többsége megértse végre, hogy a nemzetállam és birodalom nemcsak, hogy nem azonos, hanem éppen a birodalom jelenti az egyre növekv? fenyegetést a nemzetállam számára. Ez azért lesz igen nehéz feladat, mert az amerikai nép önazonosságának gyermeteg megfogalmazása során szinte teljes egészében a birodalommal vállal identitást, büszke arra, a birodalom globális katonai és pénzhatalmi dominanciájára, ami, akárcsak az egész világot, ?t magát is kifosztja. És ez még mindig a kisebbik része a feladatnak, noha egyel?re ez is megoldhatatlannak látszik.

Ennél is sokkal nehezebb és kényesebb feladat annak a tudatosítása, hogy a nemzetállam Amerika népének jövedelme és vagyona jelent?s részben ebb?l a birodalmi kifosztásból származik. Vagyis, hogy ha azt még meg is értené valahogy az amerikai választó, hogy le kell bontania a világbirodalom degenerálódott uralmi struktúráit maga fel?l, ha nem akarja halálát lelni az összeomló birodalom romjai alatt, azt már aligha fogja lelkesedéssel fogadni, hogy ennek nyomán jövedelmei és vagyona jelent?sen csökkenni fog. Márpedig e két egymásra épül? drámai felismerés és e felismerések nyomán a kikerülhetetlen áldozatok vállalása az egyébként is polgárháborús törésvonalak mentén széttöredezett amerikai társadalomban ma még felfoghatatlanul nehéz és kockázatos kormányzást ígér Donald Trump és a vele most szövetséget kötni készül? demokraták számára. (Az ifjú Robert Kennedy mellett Tulsi Gabbard a másik olyan demokrata, ? egyébként 2020-ban elnökjelölt aspiráns volt a Demokrata Pártban, aki most szintén Donald Trump mellé állt, globális kollaboránsnak és korruptnak min?sített pártjával szembe fordulva.)

És ez még mindig a stratégiai feladat „kisebbik fele”, mert a globális hatalmi rendszer, vagyis e hatalmi rendszer alapját jelent? amerikai világbirodalomnak a jöv?jér?l, az általa gerjesztett világháború egészér?l és a f?bb „frontál-zónákról” is meg kell nyilatkozni. Donald Trump ugyan azt ígérte, hogy egyetlen nap alatt befejezi a világháború ukrán frontján zajló öldöklést, mint ahogy a Közel-Kelet legalább ilyen veszélyes és még kényesebb kérdéseket felvet? konfliktuszónájával kapcsolatban is könny? és gyors változást ígér, ám e konfliktusok hatalom-szerkezete ezt cáfolni látszik.

És végül, de nem utolsósorban a világbirodalmi riválisként tételez?d? Kínával kapcsolatos stratégiája is gyors és határozott lépéseket feltételez, legalább is retorikai szinten. Mert az ugyan nagyon lendületesen hangzik, hogy óriási vámemelésekkel megállítja Kína „kereskedelmi agresszióját” és „hazahozza” a kiszervezett ipart, de azért adódik néhány igen kényes kérdés azért itt is. A magasra emelt vámokat ugyanis az amerikai fogyasztónak kell megfizetnie, és a hazafias lelkesedés önmagában szükséges, de nem elégséges a megoldáshoz. Mint ahogy az ipar „hazahozása” sem látszik egyszer? feladatnak.

És mivel minden a narratíván, vagyis az itt felsorolt kihívásoknak az amerikai társadalom számára történ? elbeszélhet?ségén múlik, így a legels?, s?t talán inkább „nulladik” szint a kibontakozó stratégia megfogalmazhatósága. Annak elérése, hogy az amerikai társadalom többsége megértse, és ha lehet támogassa mindezt.

Az el?ttünk álló két hónap során eld?l majd, hogy létezik-e egyáltalán ilyen elbeszélési mód.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló